

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

.I. Caeterum ut res etiam per scripturas solidius comprobetur, qu[a]edam
axiomata statuere ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS PRIMVS

XXII

Ecclesia quæ
fuerit.

relictis, Lutheri partes amplecti.

¶ Cæterū ut probemus illum ecclesiam sequi, quisquis priores patres, tanto consensu rem istam attestantes, sequitur. quid precor aliud ecclesia tunc erat, q̄ cœtus quidam ex presidibus & subditis integre collectus. At palam est cunctos illos præfides a primordiis ecclesiæ sic docuisse, cunctosq; subditos id ipsum dogma recepisse. Quocirca nemini potest in dubiū uerti, quin is qui sic crediderit, ecclesiam fuerit secutus. Tutior itaq; securiorq; uia prorsus existimari debet, sententijs tot patrum accedere, quibus nemo orthodoxus per tot secula reclamauit, q̄ Lutherum iam proclamatissimum hæresiarcham sectari. Nam quis ambigere potest, quin priores patres quibus imperatum fuit, ut docerent, quiq; a spiritu sancto constituti fuerant in id munus, certissimam ab ipso spiritu ueritatem edocti sint, præsertim in his dogmatibus, de quibus nulla fuit unquam inter eos controuersia. Quamobrem quisquis a Luthero steterit aduersus illos patres, & maxime quum neq; scripturam Lutherus euidentem, uti mox fiet dilucidum, neque cuiuspiam orthodoxi testimoniū, pro sua parte produxerit, is haddubie non in ambigū, sed in apertissimum periculum se præcipitat. Et hætenus pro primo congressu sit dictum.

CONGRESSVS SECVNDVS

I.

Intentio
authoris

Aeterum ut res etiam per scripturas solidius comprobetur, quedam axiomata statuere conabimur quibus dilucidum erit nequaquā ab hominibus, hoc munus quod sacerdotiū uocamus, confictum esse, quemadmodum Lutherus astruere conatur, sed diuinitus institutum.

Ego tamen hoc initio de uocabulis minime contendā, hoc est quo nomine uocandi sint hi quos appellamus hodie sacerdotes. Nihil enim (quantum ad hanc disceptationem attinet) referre uolo, sacerdotes ne, an presbyteri, an pastores, an quiduis aliud uocitentur.

Ostendam, equidem oportere quosdam esse medios inter

De sacra sacerdotij defensione cōtra Lutherū. VIII.

deum & plebem, qui circa plebem eiusdem fungantur officijs, quæ iam cotidie geri cernimus a sacerdotibus. Istudq; ostendā non esse confictum ab hominibus, neq; humanum esse commentū, sed diuinitus institutum. Quod ubi semel ex scripturis ipsis constiterit, quis ipsa de re deinceps amplius dubitabit? Nam ubi de re constiterit, inanis de nominibus erit contentio quæuis. At priusquam hæc axiomata proferamus in medium, Lutherus uelim audiat quid dicat. Sic enim ait mox post exordium sui libri,

Certus esto, nec ulla persuasione falli te sinas, quisquis esse, uoles pure Christianus, nullum esse in nouo testamento sacerdotium uisibile & externum, nisi quod humanis mendacijs est, per Satanam erectum. Vnum uero & solum est nobis sacerdotium CHRISTI, quo ipse obtulit sese pro nobis, & nos De quo Petrus dicit. 1. Petri. 3. Christ⁹ semel pro peccatis nostris mortuus est, iustus pro iniustis, ut nos offerret deo, mortificatus quidem carne, uiuificatus autem spiritu. Et Hebræorum. x. Vna enim oblatio consummauit in sempiternum, sanctificatos. hoc sacerdotium spirituale est, & omnibus christianis commune. Omnes enim eodem, quo Christus, sacerdotio sacerdotes sumus qui christiani, id est, filij Christi sumus, mi sacerdotis sumus. Neq; nobis ullo prorsus alio sacerdote, & mediatore opus est præter Christum.

Hic lector audis Lutherum omne sacerdotium quod est uisibile & externum damnare penitus, uelut humanis mendacijs

& per Satanam erectum, solumq; Christum sacerdotē esse in quo & cæteri quicq; Christum sacerdotes itē sunt, neque alio prorsus ullo sacerdote & mediatore præter Christiani illis opus esse.

Cæterum ista q̄ ingentibus erroribus plena sint, ex his quæ iam subsuequuntur axiomatis erit apertissimū.